

Ki, miért mondott fel a műszaki osztályon?

Az utóbbi hetekben a Dudás-ügy után az embereket leginkább foglalkoztató téma a tanács műszaki osztályán történt felmondások voltak. Ki, miért mondott fel? Kérdezük az embereket. Ezt kérdeztem én is az ügyben érdekeltektől.

Az osztályvezető

Szabados János némi gondolkodási idő után az alábbiakat nyilatkozta:

Amikor a műszaki osztály élére kerültem, feladatul olyan csapatmunka kialakítását tűztem magam elé, amely a jogszabályi előírások szigorú betartásán alapulva a napi, műszaki feladatok mellett a tanácsnak anyagi hasznot is hozó, vállalkozási típusú feladatokat is megoldja. Kőztudott(?), hogy a városnak jelenleg több, mint százmillió adóssága van. Ezen enyhítendő, már korábban tettem javaslatot plusz bevétel hozó tevékenységre, megfelelő anyagi háttér biztosításával, azonban javaslatomra választ sem kaptam. Kezdti működésem sokaknak nem tetszett, mert ragaszkodtam az előírások betartásához és betartatásához. Sikerült olyan munkatársakat találnom, akik az új típusú munkában méltó partnerek voltak. Elkészült az új városrendezési terv, s véleményem szerint fejlődött volna Halas. A bajok alapvetően a Hild-érem odaítélésével kezdődtek. Ez a magas elismerés megosztotta a vezetőket is. Magáért az elismerésért személy szerint én köszönet helyett elmarasztalást kaptam. Pedig állítom, maga a pályázat elkészítése komoly szakmai munka volt! Ezután már felgyorsultak az események. Az ellenem megindult rágalomhadjárat során a vezetés nagyobb része rólam rosszat terjesztett. Érdekes, hogy amikor a vizsgálat lezárult és vétkesnek a történetekért nem talált, erről ugyanezek az emberek már nem ejtettek szót. Már nem volt téma. Szemlélet gondok mellett a munkakörülmények oda fajultak, hogy egy ideje nincs olyan tanácsi vezető, aki egy felített konkrét kérdésre határozott igennel vagy nemmel válaszolt volna. A „talán, esetleg, majd megnézzük” mellett pedig nehéz hosszú távon ténykedni! Hosszú évek után újra lett főépítésze a városnak, amit én komoly rangnak tartok. Viszont ez a beosztás 12 ezer forintos fizetéssel párosult, akkor, amikor a közelmúltban létesített művelődési felelősnek 5 ezer forintos fizetést adtak. Nehéz így az embereket megtartani. Az is tény, hogy

a város egyes intézményeinek, vállalat vezetőinek nem volt szimpatikus az általam irányított munka. A köztudatban pavilon-ügyként ismert események során osztályunk mindenben a jogszabályok szerint járt el. A tanácsi vezetés értelmetlen rendkívüli vb összehívása, majd a rendkívüli tanácsülésen meghozott törvénysértő döntése mutatta, ebből a zsákutcából nincs kiút. Azt azért hozzátesszem, amíg volt tanácselnök, nem ez volt a helyzet. Maga a döntés már hónapok óta érlelődött bennem. Kikötésem volt, hogy mielőbb menjek el innen, ezért mire e sorok megjelennek, már nem leszek a tanács dolgozója. Hogy mihez kezdjek? Még nem tudom. Egyelőre szellemi szabadfoglalkozásuként ténykedem, a többi majd meglátjuk. Az értelmes munka híve voltam mindig.

A főépítész

Az osztályvezető felmondását követően Dókané Vető Ágnes, városi főépítész is benyújtotta felmondását.

Nehéz erről beszélnem, úgy hogy megértsék az emberek a döntésemet. Nem a pillanat sugallta ezt, fél éve érlelődött már bennem ez a gondolat. Olyan ellentmondást éreztem munkámban, hogy egyáltalán nincs meg a tanácsnak az az anyagi háttere, ami nélkül egyszerűen lehetetlen városszépítő munkát végezni. A város csaknem összes gondja (beleértve az utak, a megoldatlan csatornázás, lakótelepek, családi házak, szomszédok panasza) az én asztalomon csapódott le. Nincs pénz, amivel ezeket alapvetően orvosolni lehetne. Munkám egyre nagyobb részét az égető, napi gondok orvoslására kellett fordítanom, ami amolyan tűzoltásra hasonlított. A szakmai munkám, úgy érzem, nincs elismerve. Ez alatt nem csupán a fizetésem értem, hanem azt a tényt, hogy szakmai kérdésekben véleményemnek nem volt kellő súlya. Talán sántít a hasonlat, de amíg egy beteg elment az orvoshoz, aki megállapította, hogy influenzás, ezt senki nem kérdőjelezte meg. Ha valakiről a városi főépítész mondott valamit, – szakmailag alátámasztva – az utcán az emberek azt kezdték hangoztatni, hogy nem úgy van.

Szakmai hitelem vesztettem el, ami nélkül nem tudok dolgozni. Az olvasó előtt is ismert közelmúltbeli események már az egészségemet is aláásták. Szakmailag megalapozott munkánkban a tanács vezetése sem állt ki mellettünk, így hitehagyottakká váltunk. Ezért nyújtottam be felmondásomat. Jelenleg ezt töltöm, hogy mit hoz a jövő, még nem tudom. Egy biztos, nem kívánok maradni.

Az elnökhelyettes véleménye

Hogyan vélekedik minderről Somogyi Antal elnökhelyettes?

Csak találgatni tudok, mert Szabados János felmondását nem indokolta. Véleményem szerint a felmondását sértődés motiválta, talán azért, mert a „butikok ügyében” nem az osztály, hanem a közakaratra mondtunk határozott igent. Persze az is lehet, hogy a korábbi dolgai miatt indított fegyelmi eljárást nem volt türelme kívánni, pedig a vb. – szerintem – méltányosan járt el ügyében. Nem akarom elhallgatni azt sem, hogy az utóbbi időben voltak nézeteltéréseink elsősorban a mezei szabálykövetés, a valóság-értékelés és a tolerancia hiány miatt. Véleményem szerint semmi szakmai ok nem indokolhatja, hogy dönteni csak a valóság reális értékelése után lehet.

Dóka Józsefné felmondását őszintén sajnálom és nem látom be az okát, szerintem rosszul értelmezett szolidaritásról van szó, és persze arról, hogy a butikok témájában a műszaki osztály együttesen lépett fel, már-már rögeszme-szerűen ragaszkodva a butikok megépítésének koncepciójához. Egyszerűen nem értem miért nem mutattak semmiféle megértést az ott élő emberek vélekedésével szemben. Ez a magatartás juttatta végül is odáig a tanácsi vezetést, hogy Szabó Károly tanácsstag javaslatára rendkívüli testületi ülést hívott össze, ahol a műszaki osztály szembesülni kényszerült a közakarattal. Azt hiszem ezt a kudarcélményt máig sem tudták feldolgozni.

Ezzel együtt mégis sajnálom, hogy a történet ezt a reakciót váltotta ki, mivel Szabados János hatóságias szervezői, – Dóka Józsefné szakmai munkájával elégedettek voltunk. Persze az élet nem áll meg, nincs más választásunk, mint tudomásul venni döntésüket és helyettük – pályázat útján – megfelelő végzettségű szakembereket keresünk.

Horváth Róbert

BAJA ÉS PÉCS NEM PANASZKODIK

A gázfűtés nyomában

Nehéz már a halasiakat meggyőzni arról, hogy áremelkedés ide, gyengébb hatásfokú gázoda, jogszerűen fagyoskodnak melegebb lakásokkal, a zsebükben.

Az évek során elhangzott panaszok, tanácsügyi interpellációk fahárányát borsónak bizonyultak, a gázóra pörög, a lakás hideg, a piskóta szalonos marad a sütőben. Legfeljebb annyit változott, hogy a panaszkodás mellé imádkozni is megtanult a lakosság, hogy az utóbbi évek enyhé teljéről jó szokásuként tartsa meg az időjárásfelelős. Mert arra gondolni sem mernek, mi lenne egy olyan kemény tél esetén.

A legutóbbi zokszavak már – ha nem is az égi, de az ipari minisztériumig csaptak. A fogyasztók megyei tanácsa s a helybéli lakosság több mint ezer aláírással ellátott levele, majd nem egyidőben kérte a helyzet kivizsgálását.

Kivizsgálás helyett ugyan ingerült szópárbajok zajlottak csak az ipar és a fogyasztók találkozásánál, némi elmozdulás mégis történt az ügyben. A minisztérium ellenőrző próbameéréseket ajánlott fel a fogyasztóknak az általuk kijelölt helyen és időben –, majd utána folyamatos adatszolgáltatást ígért a fűtési kromatográf méréséről.

A tanácskozás után a KfV felajánlotta a jelenlévőknek, a szankciót nulla pont megtekintéséig. Ez az a pont, ahol a már elkészült gázkeverék a vezetékekbe kerül, s utárra indul Baja és Pécs felé, illetve Halasra. Itt történik a gáz fűtőértékének mérése is.

Megkérdeztem Németh Ferencet, a műszaki osztály ügyintézőjét – aki ezt ezzel a meghívással –, mik voltak a tapasztalatai: – Nézze, én a mérés tisztaságát illetve a manipuláltságot nem tudom megállapítani, minden esetre hihető, hogy az ott mutatott fűtőérték megfelel a valóságnak.

– Hogy lehet az, hogy sem Baja, sem Pécs nem panaszkodik, ahogyan az a szolgáltató vállalat közléseiből kiderült? – Ez mindenképpen arra utal, hogy a halasi ágon valahol hiba csúszik be. Azt állítják ugyanakkor, hogy a vezetékek már nem lehet beavatkozni a nulla pont után.

– Az is elhangzott viszont, hogy a halasi fogyasztóknak külön szagosítják a gázt, tehát mégis történik beavatkozás. – Igen. Ezt a szolgáltató vállalat végzi. De hallottam egy olyan szakvéleményt is, hogy a mi konvektoraink annak idején egy magasabb fűtőértékű gáz ellátásra készültek, elkezdte tehát az is, hogy az időközben csökkentett – ez köztudomású – fűtőértékű gázzal már nem tud hatékonyan működni.

– Az is elhangzott, hogy a tanács felelőssége is megkérdőjelezhető, amennyiben több fogyasztónak engedélyezte a halászatra csatlakozást, mint amennyit elbírt.

– Ezt csak az állítja, aki járattan a kérdésben, hiszen mi minden esetben a szolgáltató vállalatot kérjük a szakvéleményt, csak nekik vannak ugyanis adataink, a vezetékek minőségéről, a terheléséről. Gyakorlatilag ők adják meg az építési engedélyt. Mi mindenképpen részt kívánunk venni a további lépésekben, s azon leszünk, hogy képviseljük a lakosság érdekeit.

A korrekciót a tájékoztatás megkívánja, hogy az elhangzottakról a szolgáltató véleményét is megkérdezzük. Tóth B. László, a kirendeltség vezetője azzal hárította el érdeklődésünket, hogy jelenleg (lapzártakor) folyik a kivizsgálás a termelő vállalat, a gázipari tröszt és a minisztérium bevonásával, ennek lezárta előtt nem tud érdemben nyilatkozni. Arra a kérdésre, hogy milyen területekre terjed ki a vizsgálat, nem tudott válaszolni.

A jövő nyárra befejezik a kertvárosi telefonok bekötését

Tavaly ősszel zárult le az előkészítő munka, melynek során megállapodás született a városi tanács és a szegedi postaigazgatóság között, a kertvárosban száz telefon főállomás bekötéséről. Az érintett személyek kijelölése megtörtént, akik az előírt lakásonkénti harmincezer forintot két részletben már befizették. Azóta látszólag semmi nem történt. Mivel a kivitelezőtől a megbeszélésen olyan ígéret is elhangzott, hogy idén ősszel a bekötések megtörténnek, joggal érdeklődött több, telefonra váró, hogy nézzenek utána, hogyan is áll a telefonbekötés ügye.

Mit mond a helyi tanács?

Somogyi Antal megbízott tanácselnök elmenteszi a szerződést, így azt magam is konstatahatom. Eszerint: a száz fővonal bekötésének határideje 1990. június 30. Tehát még egy esztendő áll a munkákhoz rendelkezésre. Az igaz, hogy a kivitelező a lakossági megbeszélésen ígéretet tett, hogy megpróbálja a munka ütemezését előbbre hozni, így ha lehet, már idén bekötik az állomásokat. Úgy tudom, jelenleg a kivitelezési tervet készítik a szegediek. Amit a tanács vállalt, hogy a munkák első két és félmillió forintnyi fedezetét átutalja,

megtörtént. A második hasonló összeget ez év november végéig utaljuk át. Amennyiben jövő nyárig nem lennének bekötve a telefonok, úgy a szerződés záradéka szerint kötbérgénnel léphetünk fel. De erre még gondolni sem mernek.

Mit mond a postaigazgatóság?

Honti Ferenc főosztályvezető-helyettes: Mint a kivitelezésért felelős munkák egyik vezetője azt tudom jelen pillanatban közölni, hogy a kivitelezési tervek rövid időn belül elkészülnek. A tanácsból néhány hónapja kaptuk meg a pontos címlistát, akik telefont kapnak majd, így ezek birtokában kezdtük meg a tervezést. Még néhány engedély nincs a birtokunkban, ezek pár hét alatt a rendelkezésünkre állnak majd. Ezek után – a szükséges anyagok és egyéb feltételek birtokában kezdődhet meg a bekötési munka. Jelenleg úgy néz ki, hogy a negyedik negyedévben indulunk a munkával, ami jövő tavaszra fejeződik be. Hogy az idén valamennyi fővonal bekötése befejeződik, nem valószínű, azonban a szerződésben vállalt határidőt tartani tudjuk. Ez azt jelenti, hogy a jövő év június végéig a kertvárosban száz lakásban szólhatnak meg a telefon bűgö hangja.

Horváth Róbert

Tanúvallomások 1956-1989

Hosszú idő után először, 1989. június 8-án Mosonmagyaróváron a nép bíróságot ült. A MA-FILM, az MTV kamerái keresztüzzében, mikrofonok előtt, az 1956. október 26-i vérengzés szemtanúi, szünetelő, gyászoló hozzátartozók, minden kényszer nélkül, szavaik szerint az igazat vallották.

Idézetek a tanúvallomásokból:
– Sventner Ferenc: Akl nem halt meg, az lehasalt a földre. Ekkor kézigarnátókat dobáltak az emberekre. Azután még kétszer tüzeltek, ugyanilyen időtartamban. A sok terhes nőt, közöttük az unokahúgomat is, a gyerekekkel együtt lökték át.

– Gábor Józsefné: „Tizenhat éves voltam, mit tudtam én mi történik ott. Alltam a bátyám mellett. A sorozat fél fejt levitte. Az agyveleje a karomra csorgott végig. Lehasaltam. Akkor vettem észre, hogy a hasamból ömlik a vér. Felpápaszkodtam, akkor jött a második sorozat. A lábamból úgy álltak ki a repeszek, mint a rózsatövis.”

– Tihanyi Árpádné: „Miért kellett meghalni a férjemnek? Négy gyermeket szültem neki... Semmi köze nem volt az egészhez. Csak kiválasztották... felakasztották a koncepció per után...”

– Ókrös Sándor, egykori pirosparolis főhadnagy: „Békíteni jöttem teher zászlóval. A lakta nyauvaron eldobált fegyvereket összeszedték a lakossággal és elzártuk. Senkinek nem volt fegyver. Vágti főhadnagyt először én mentettem meg a lincsestől... aztán öt évet kaptam a koncepció perben...”

Es közben esküsznek. Mintha tényleg bíróság előtt állnának. A házára, a családra, a magyarságra, de többen csak írásban jelentkeztek.

Hozzászólások:
– Németh Károly, a mosonmagyaróvári MSZMP első titkára: Valaki küldött nekem egy fotókópiát. A Kisalföld 1957. február 4-i számát. Idézem: „A mosonmagyaróvári tragédiát, a lakta-

nyaparancsnok Dudás István elszett tüzparancsa okozta. Az eredeti anyagot eltüntették. Amennyiben felelős Dudás, kezdeményezzük a felelősségrevonását...”

– Szabó Józsefné, kiskunhalasi MSZMP titkár: „Mélyen meghajtom a fejem Önök előtt, hiszen nem ítéletet, hanem igazságot követelnek. Helyi első titkárnak kivizsgálást követel.”

– Krizsán ezredes, a BM Határőrség Országos Parancsnokságától: (elhangzik a kiskunhalasi MDF részéről, hogy olyan hírek keltek szárnyra, miszerint Dudást az egykori alakulata védi, számára elhelyezést biztosított).

„Mielőbb ki kell derülnie az igazságnak, mert ez az ügy ráveti árnyékát a munkánkra. Kizártnak tartom, hogy Dudás a helyi lakta nyában van. Mi gyilkosokat nem vedünk...”

– Papp Gyula, helyi MDF képviselő: „Követeljük a teljes politikai, erkölcsi és anyagi rehabilitációt. Közpénzekből az áldozatok részére emlékművet építtünk.”

– Vajda Károly, nyugalmazott HÖR tiszt Kiskunhalas: „Tisztelt mosonmagyaróváriak! A kiskunhalasi nyugalmazott határőrtestek nevében én megkövetem Önöket, ha eddig ezt mások nem tették meg...”

Láttam a helyszínt, és láttam a sérült embereket. A féllábúakat, a félkarúakat, a sok has- és láb-sérültet. A tömeggyilkosság mentőjeként aznap este felállt egy szemtanú, este elmondta szenvedéseit, sérüléseit. Utána odaszólt, előtte ülő férjének – gyere papa – és szó nélkül kibícgtek a teremből. Mindketten a huszadik század közepének testi-lelki sérültjei. Igazságot neki!

Posztobányi László

„Zöld alapon piros parólit pázsiton vért visel a hazai Halál”
Nagy László

A vadászat nem olcsó szórakozás

Kié a vad? – válaszol Katanics Sándor

Négy vadásztársaság működik Halas közeli vonzáskörzetében. A minap a Petőfi Társaság elnökével, Katanics Sándorral beszélgettem.

– Mostanság beszédtem a televízióban, a rádióban és másutt a vadászat. Ugyan-csak vita folyik arról, hogy kié a vad. Véleménye szerint mi az oka, hogy a vadászat mint a „hatalom szimbóluma” sok embert foglalkoztat?

– A demokrácia terebélyesedésével, a nyilvánosság kiteljesedésével sokan tudni vélik, hogy több vadásztársaságban durván megsértették, s esetenként talán még ma is megsértik a vonatkozó szabályokat. Őszintén örülök annak, hogy nemzeti kincsünkért, vagyunkunkért, – mármint a vadállományért is – felelősséget érző emberek nem közömbös szemléletű vadászok tevékenységének. Véleményem szerint – a vadászok döntő többsége nyilván nagyon becsületes ember, akik őszintén örülnek a nyilvánosságnak. A társadalom segítő szándékú ellenőrzése precízebb és fegyelmezettebb munkára sarkallja a vadásztársaságokat. S hogy kié a vad? Válaszom a következő: a vadállomány mint nemzeti vagyon, csak centrálisan kezelhető a jövőben is. A vadgazdálkodás decentralizálásával felmérhetetlen kárt okozhatnánk a vadállományban. A vad tehát társadalmi tulajdon legyen!

– Véleménye szerint a vadászat valóban a hatalom szimbóluma?

– A mi társaságunknak 60 tagja van. A vezető beosztású munkakörben dolgozók aránya tíz százalék alatt van. Nagy többségük fizikai és szellemi dolgozó. A városban, községben vagy a közeli tanyaiban laknak. A vadászat, mint sportolás egyébként egyáltalán nem olcsó szórakozás. A belépődíj tízezer forint, az évi tagdíj 1200 forint. A vadász minden évben 5 nap társadalmi munkát köteles végezni. Drága a vadászfegyver is, a lőszer is. A vadász bevétele alig fedezi az évi kiadásait.

– A vadászat tehát drága szórakozás. A tagságért mégis sokan állnak sorba. Milyen követelmények szerint lehet az állampolgár vadász?

– A vadásztagságra nálunk is mintegy harmincan várakoznak. A társaság létszámát a működési területünk vadállomány készlete határozza meg. A megüresedett helyekre a jelentkezés sorrendjében kerülnek új vadászok.

Vadásztársaságunk 1957-ben alakult és 18225 hektár területen gazdálkodik Kunszentmiklósi térségében. Területünk nagyjából homok, amit erdők, gyümölcsösök, kultúrnövények, gabonafélék borítanak, kisebb vizes területünk is van. Ezek a természeti tényezők alapvetően határozzák meg a terület vadeltartó képességét, a vadállomány összetételét, egyes vadfajok területi megoszlását.

Társaságunk, melynek két éve vagyok az elnöke, a jogszabályok és a közgyűlés által

jóváhagyott háziszabály szerint végzi a munkát. Tevékenységünk főbb területei: társasvadászat apróvadra, egyéni vadászat nagyvadra és dúvadra, külföldi bérvadásztatás, fácáncsibe, vadkacsa telepítés, vadetető, itatók, szókák, magaslesek stb. építése és karbantartása. A múlt évben eredményesen gazdálkodtunk. Tervezett bevételünk teljesítése 110 százalékos, kiadásunk 71 százalékos volt. A külföldi bérvadászatból egymillió forinttal gyarapítottuk a közös vagyont.

– Olvastam a közgyűlésük anyagából, hogy társaságuk tevékenységében érvényesülnek a demokratikus elemek és az egyenjogúság elve is. E megállapításnak nem mond ellent az a gyakorlat, hogy például az Intéző Bizottság tagjai bármikor hívhatnak vendégvadászokat, a többi tagok pedig évenként csak kétszer hívhatnak egy-egy vendégvadászt? Továbbá: az együttműködők vadásztatása, kiöltött vaddal való ellátása nem a közgyűlés, hanem az Intéző Bizottság hatáskörébe tartozik?

– Két éve az Intéző Bizottság egyik tagja sem élt a közgyűléstől kapott ilyen jellegű jogkörével, egyetlen vendégvadászt sem hívott meg. Az együttműködők vadászati lehetőségét, hogy hány darab és milyen fajta vadat lőhetnek, vagy kaphatnak, annak keretét minden évben a közgyűlés határozza meg.

Gazsó Béla

Megnyílt a halasi strand

Boldog gyermekcsoportok tölti be a strand hatalmas játszótéreit, az árnyas fák alatt színes takarókon heverésnek a napozó, olvasó, rádiózó anyukák, apukák és gyerekek.

A nagy úszómedencében az 5 évesek és a 65 évesek egyaránt azt csodálják, hogy a víz csodálatosan tiszta.

– Mi okozta ezt a változást? – kérdeztük a Dél-Bács-Kiskun megyei Vízmű Vállalat igazgatóját, Szalai Józsefet.

– Most fejeztük be a strand rekonstrukciójának első szakaszát. Ennek keretében elkészült a víz tisztító és vízszűrő berendezés ami az úszómedence vizét állandóan ivóvízminőségűvé tisztítja. A víz ezért kristálytiszta és a medence aljáig tökéletesen átlátszó még a kétméteres mélységnél is.

– Miért szüntették meg a régi termálfüves gyermekmedencét?

– Meg kellett oldanunk a gyermekek úszásoktatását, illetve biztosítanunk kellett ennek feltételeit. Ezért a régi termálfüves gyermekmedencét átalakítottuk egy korszerű 19x10 méteres tanmedencévé. Az új medence teljesen csempézett, feszített víztükrrel készült és a víz-visszaforogás eredményeként kristály-

tiszta a vize. A továbbiakban kerül sor a két medence lefedésére, melynek az alapja már elkészült. A tartószerkezet, a szivacspanel és a tetőszerkezet meg van rendelve, ezeket ősszel szállítják és a jövő nyárra a szerelés is teljesen készen lesz. Ezzel az első ütem befejeződik.

– Mit terveznek a második ütemben?

– A második ütemben készül el a fürdőépület, amely a melegvízes medence kemping felé eső oldalán lesz. A kétszintes épület alsó szintjén a gyógyterápiás egységek kapnak helyet, az izsappakolás, súlyfürdő, gyógytorna stb. helyiségei, a felső szintre pedig az öltöző helyiségek kerülnek. A kezeléshez szükséges szakembereket, orvosokat a Kórház biztosítja és valószínűleg orvosi beutalás nélkül vehetők igénybe.

– Mennyibe került eddig a rekonstrukció?

– Tavaly 6 milliót az idén pedig 20 milliót költöttünk. Jövőre hozzájön további 15 millió. Az eredeti fejlesztési tervben 80 millió költség szerepelt, aminek a felét a Városi Tanács vállalta, de sajnos 40 millióval visszalépett.

– Milyen volt a tavalyi idegentorgalom?

– Elég jónak mondható, 3800 külföldi vendégünk volt.

– Mennyire gazdaságos a vállalatnak a kemping?

– Az az igazság, hogy a kemping a szolgáltatásokkal – Tölgyfa csárda bérleti díja, büfé – együtt évente 2 millió árbevételt jelent, ami éppen fedezi a fürdő veszteségét.

– Kik veszik igénybe a kempinget?

– Elsősorban a külföldiek. Köztük is az osztrákok vezetnek.

– Mennyibe kerülnek az idegi strandbelépők?

– A felnőtt belépő 30 forint, a diák és nyugdíjas 20 forint, de bérletet is rendszeresítettünk, ami az egész szezonra érvényes és hús alkalomra szól. Az ára felnőtteknek négyezer forint, diákoknak és nyugdíjasoknak kétszáz forint. A kabinjegy harminc forint. Újdonság, hogy nemcsak egész napra, hanem részidőre is válthatók belépők, ezek az egésznapos árnál olcsóbbak, a felnőtteknek tizenöt, a diákoknak és nyugdíjasoknak tíz forintba kerülnek.

Ezenkívül csoportoknak kedvezményt adunk. Tizenöt fő felett a belépő mindössze 15 forint személyenként.

Lévay Kálmán

Borzasztó, ha sehol egy kégli

Ez a Nanó egy csoda pofa. Nem rázza a rongyot, szentigaz. Nem épít csodapalotát, beéri az olcsóbbal is. Csak úgy, az erdő szélén, négy fa közé állított oszloppal elkezdte megépíteni csoda tudja hányadik öröklakását, nem messze a Szociális Otthontól. És persze a XXI. századtól. Nincs titkolnivalója, jól szem elé teszi a kéglit, tessék, hadd lássa a hatóság öröklőn serdülő rendszerünkben hogy épít a magyar. Illetve a kisebbség. Mert Nanó nem szégyelli, hogy cigány. A környék lakói hívták fel a figyelmet, a nem mindennapi építményre. Keresem a tulajd, de nem találok. Helyette ott a mama, a maga nyolcvannyolc évével. Épp derűsen pipázik a szomszédos építmény udvarán. Kicsit nagyott hall (szerinte) így kérdéseimre a szomszédok is odafigyelnek.

– Ki építkeznek itt a szomszédokban nénikém?

– Hát a fiam. A Nanó cigány. Szabad építkeznie kezit csókolom, mert volt bent a tanácsnál és megengedték neki.

– És jelenleg hol laknak kedveském...

– Ott laktunk idáig a putriban, tessék látni, ott hátul a Csak hát egy kicsit be-dűt az oldala kezit csókolom. Most itt a szomszédnál húzzuk meg magunkat.

– Nénikém, hát az sem lesz megoldás, amit odaépítenek. Már most csak a lélek tartja össze.

– Jaj, kezit csókolom, nem tudunk mit csinálni, mert meg kell várni, hogy lakást adjon a tanács. Ha másé nem,

hát azé, mert a fiam nem normális. Valami baja van a fejében szegénynek.

– Kedveském, én azt hallottam, hogy tavaly kaptak egy tanyát, ahol ellakhatnak volna egy ideig.

– No igen. Az tavaly volt. Azóta már épített a fiam egy lakást a Bakyék mellett, de azt lebontották. A tanyán nem lehetett meglenni, mert a szomszédok ellopták mindenünket. Ott nem lehetett élni kezit csókolom.

– Aztán mikorra épül fel az új lakás?

– Hát azt csak a Nanó tuggya. Meg az üdö. A napokban esett, nem tudott dőgozni, de hamarosan beköltözünk.

Nanó persze tudja mit csinál. A környékeliek jól ismerik. Úgy tájékozottak, hogy több esze van annak, mint három másiknak. Biztos így van, hiszen lakást építeni nem rigófüty. Ész kell hozzá. Jó előre átgondolni, miként mozdul rá a hatóság. Így csak nem élhet a tisztos honpolgár. A készülő lakás egyébként szoba-szobás, vagy konyha-konyhás (vagy ahogy tetszik) egyéb helyiségekre utaló jeleket nem lehet találni. Bár a komfortfokozatot kiégszítendő, ott a jól ültetett bokros környék. Ugye a kedves olvasó is felet-több izgatott. Vajon mikor kap Nanó újabb kiutalást. Persze az is egy érdekes helyzet lesz, mikor a tulaj bejelentkezik. Csak megnyugtató közlöm az illetékesekkel, ne aggódjanak. Arra a részre a Hivatal nem tervez üdülővezeti kisajátítást...

-posztobányi-

Majdnem áruházi tolvaj lettem

Még házasságunk kezdetén elosztottuk a funkciókat egymás között. Feleségem lett – közös megegyezéssel – a „pénzügyminiszter”, magam pedig „tár-canélküli miniszter” e szűk kis kabinetben.

Mivel akkoriban az volt a divat, hogy aki ami volt, az is maradt – én is megtartottam eredeti beosztásomat, azzal, hogy a gyerekek felnövése és a családi fészektől való kiröpülése után a „hadsereg-nélküli tábornok” tiszteletbeli címet is megkaptam. Így ment ez mindaddig, míg egyszer eljött a nyugdíjvonulás ideje. Mindketten nyugdíjba mentünk. A baj itt kezdődött. Egy szép napon kiürült a „Panatta” Caola gyártmányú sportkrém doboz. Ugyanilyet hoztál, szót a szigorú parancs. Fogtam az üres dobozt zsembembe tettem és elindultam bevásárolni az „áruházba”. Minden nehézség nélkül meg is találtam a keresett krémet, egyeztettem a nálam lévő üres dobozzal, majd az üres dobozt a zsebbe a tele dobozzal a kosárba tettem. Ettől a pillanattól kezdve több eladó szigorú tekintetével felügyelete alatt bevásároltam. Pénztár, számlálás, fizetés, indoklás a rakodópult felé. Két eladó (sorban lévő) leány egy jobbról, egy balról belém karolt. Először azt hittem észrevették, hogy kissé megszedültem a fizetett összeg miatt, de amikor a raktár felé tereltek már gondoltam, ennek a fele sem tréfa. Odabent a raktárban „Péter” úrral a zord üzletvezetővel talál-

tam magam szemben, majd rövidesen megjelent „Erő” is, mintha csak a „Szabó család” jött volna össze – a „fater” kiüríteni a zsebeket, szót „Erő”. Akkor már tudtam, hogy Őt sem az angolkissasszonyoknál tanították a jómodorra. Mindent kiraktam az asztalra, külön tettem a zsebeimből előkerült „Panatta” dobozt. Rajta a régi árcédula 23 forint 50 fillér. Diadalmasan nézték a „bűnjel” és sűrű szitkok közepette (jobb ké-sőn mint soha) tanították velem a lízparancsolatot. Jegyzőkönyv, név, személyi szám, anyja neve, lakáscíme, foglalkozása: nyugdíjas. Ez betette a kaput, hamar nyugdíjas vagyok csak bűnös lehetek. Ekkor mintegy varázsszóra megérkezett a rend őre. Megnézett, felmérte a helyzetet és úgy láttam, rajtam kívül ő az egyedüli aki hisz az ártatlanságomban. Majdnem, hogy zsebbe nyúlt, hogy saját pénzből kifizesse a 23 forint 50 fillért, amikor csoda történt. A rendőr felmerelte a „bűnjel” majd megmérgetett és könynyelme találtatott felkiáltással nyitotta ki a dobozt. Csodák csodája a doboz üres volt. És ha valaki azt hiszi, hogy sűrű bocsánatkérések között távozhattam, téved. Megvető pillantások kísérték mindaddig míg elhagytam az üzletelhelyiséget.

Valamikor azt mondta nekem Horváth őrmester úr: Karpaszományos honvéd, maga olyan gyáva, hogy magához képest az úregi nyúl arany „Vitézségi” érdeméremet érdemel. (b.j.)

Az SZDSZ közleménye

Az SZDSZ Kiskunhalasi Szervezete az alábbi levelet juttatta el a Kínai Népköztársaság magyarországi nagykövetének:

Tisztelt Nagykövet Úr!
A Szabad Demokraták Kiskunhalasi Szervezete felháborodással és megdöbbentéssel hallgatta és hallgatja a Kínából érkező híreket.

Véleményünk szerint az a rendszer, mely ilyen példátlan brutálitással küldi támadásba katonáit saját népével szemben, nem bírhatja nemzete bizalmát, s előbb, vagy utóbb szembe kell néznie nepe megvetésével.

Tiltakozunk a folyamatos le-tartóztatások, és az anakronisztikus kommunista pártállam egyéb atrocitásai ellen!

Felszólítjuk a nagykövet Urat, hogy tiltakozásunkat juttassa el kormányának. Követeljük, hogy a további gyilkosságok helyett a kínai kormány haladéktalanul kezdjen tárgyalásokat a diákság képviselőivel!

ÉRTEKEZÉS

Hogyan kell építőanyagot lopni

Lassan már egy éve annak, hogy a DUTÉP Vállalat befektette a házigyári lakások építését Kiskunhalason, s elvonult a városból. A vállalat készletezési, anyagfelhasználási tevékenységét még az itt tartózkodásuk során is igen sok kritika érte, s ezek a kritikai észrevételek a helyi sajtóban is helyet kaptak. A megfelelő tanulságot azonban a vállalat felelős irányítói a mai napig nem vonták le, vagy legaiábbis azt teljes egészében nem tették magukévá.

Mire alapozom ezeket a vádakokat? Nos az érdeklődő meggyőződhet róla, hogy a Bem, Bocskai és Bundzsák István utcák által határolt elhagyott építési területen, a volt betonkeverő üzem területén felhalmozott és az építkezés befejeztével el nem szállított zúzott bazaltkő és sóder prizmák hogyan fogynak napról-napra. A kb. 100 köbméter drága építési anyag lassan elfogy, hiszen élelmes magánépítkezők szükségleteiket innen szerzik be, Csáki szalmajaként kezelik a felelőtlenül itthagyt anyagot.

Valószínűnek tartom, hogy ez az anyag a vállalati nyilvánosságban nem szerepel, azt még a távozás előtt valamelyik építési területre kiírták, s az itthagyt anyag ára valójában már benne foglaltatik az amúgy is méregdrága lakások

árában. Mit számít a vállalatnak, hogy a lakások ára ilyen és hasonló okok következtében csillagászati magasságokba kúszik, a nagy kereslet következtében még talált rá eddig vevőt. Azaz az építető OTP, hiszen az értékesítést az OTP végzi. A fogyasztóra eddig még minden szervezetlenségéből, felelőtlen gazdálkodásból származó költséget rá lehetett terhelni. Eddig... de vajon meddig még? Kis hazánkban vajon miért nem jutott eszébe valakinek a tényleges anyagfelhasználást ellenőrizni? Pedig a térfogat számítás alapműveletét már az általános iskolák anyaga is tartalmazza, a műszaki átvételért felelős építészek pedig tudomásom szerint ettől magasabb szintű végzettséggel kell hogy rendelkezzenek. Ilyen nagy mennyiségű építőanyag azért nem tűnhet el nyomtalanul!

Tudom, hogy az általam felvetett probléma eltörpül olyan nagyságrendű országos pazarlások mellett, mint a bős-nagygyarosi vízellátás, a bicsek hőerőmű, stb. gigantoman terve és kivitelezési munkái. Ellenben hogyha mindenki saját házatáján, szűkebb környezetben felderíti az ilyen pazarlásokat, s igyekszik tenni az azok csökkentésére valamint már egy kicsit gazdagabbak leszünk. Ránkér...

„-Is is-“

Kettősvágány lesz Budapesttől Újvidékig

Az újjáépült kiskunhalasi állomásépületben felkerestük Nagy Károly állomásfőnököt, aki már 1980 óta irányítja az állomás munkáját.

– Február 1-től 30%-kal emelte a MÁV a vasúti díjszabást a személyforgalomban. Az új díjszabás milyen hatással volt az utasforgalomra?

– Semmit sem változott az utasforgalom. Azt hiszem, hogy ez természetes is, mert az emberek ma nem szórakozásból utaznak. A díjszabás emelése ellenére a személyszállítás még mindig nem nyereséges. Ennek legfőbb oka az, hogy a vonatok nagy része csak bizonyos rövidebb szakaszon van kihasználva. Mégis, ezek a szakaszok miatt a szükséges férőhelyet biztosítani kell.

– A kiskunhalasi vonalon mennyire pontosak a személyszállító vonatok?

– Az első negyedévben a menetrend szerinti pontos indítás 98,45 %-os volt, ami jó eredménynek számít. A másfél százalékos pontatlanság a vágányjavítások miatti vágányzár, valamint a nemzetközi vonatok miatt következett be.

– Miért késnek a nemzetközi vonatok?

– A közhiedelemmel ellentétben nem a vámvizsgálatok elhúzódsága miatt. Az erre felül utazók tudják, hogy például a jugoszláv határ felől érkezők vámvizsgálatát Kelebiánán folytatják magyar területen, amíg be nem

fejezik. A késéseket az esetleg előforduló balesetek okozzák.

– Hogyan alakult a tranzitforgalom?

– Nagyjából az előző évi szinten maradt, de Kiskunhalas vonatkozásában arányosan növekedett. Tavaly 103 ezer kocsival több ment át a deltán, ami Halas déli részén van. Itt azért kedvezőbb az áthaladás, mert a kocsikat nem kell megfordítani. Az idén a csúcspont március 25-én értük el, amikor 50 tehervonat ment át egyetlen nap alatt. Ennek az volt az oka, hogy a székesfehérvári vonal átépítése miatt elterelték a forgalmat a mi vonalunkra.

– A tehervonat növekedése így csak esetleges és rövid ideig tartó volt?

– Sajnos igen. Az egész tehervonat rányomja bélyegét az ország nehéz gazda-

sági helyzete. A szállítási igény minimális. A szovjet partner felé az élőállat szállítás csak április 5-e után indult meg. Olaszország és Görögország felé a szokásos bárányszállítás szinte teljesen megszűnt. A helybeli TÚZÉP, KUNÉP és a Közúti Építő Vállalat – legnagyobb szállítóink – alig hoznak be valami árut.

– Egy korábbi riport alkalomával úgy nyilatkozott, hogy a kiskunhalasi vasúti pálya jelentős fejlesztése következik az év közepén, miután az állomásépület felújítását befejezték. Hogyan áll ez a terv?

– Valóban úgy terveztük, hogy a kiskunhalasi vágányok átépítése 1989. június 1-el megkezdődik, de anyagi fedezet hiányában ez a fontos átépítés az idén is elmarad. A csomópont állapota nagyon rossz, még az állagfenntartást

sem tudjuk biztosítani. Az a helyzet, hogy a Budapest-Kecskemét vonalon egyedül Kiskunhalas maradt ki a fejlesztésből és az összes többi már Integra-Dominó 55-ös rendszerrel van ellátva, ami az automatikus vonalbiztosítás lényege.

– Így hát teljesen reménytelen lesz a halasi vonal fejlesztése?

– Nem reménytelen, mert a továbbiakban már egyszerűen nem lehet kihagyni Kiskunhalast. Az történt ugyanis, hogy az Észak-Déli vonalon Magyarország kapta meg a fővonal kijelölést, ezért mindenképpen kétvágányú vonalunk lesz. A tervek szerint ennek 1995-ig feltétlenül üzemelnie kell. Ez a jelenlegi forgalomnak nem kétszerezés, hanem sokszorosítás teszi lehetővé a jelenleginél lényegesen rövidebb menetidőt. Lévy Kálmán

6 : 6

Hosszas időpontegyeztetések után június 4-én a városi sportpályán vendégszerepelt a helyi újságírók és riporterek egyes csapata ellen a színészválogatott.

A két csapat a következő összeállításban kezdett:

Újságírók és riporterek: Szalontai I., Dr. Kastyják J., Földi L., Bundzsák D., Szabó K., Rádl Z., Mészáros T., Hátori I., Szóke S., Dr. Perényi R., Ladóczki I., Csere Dr. Horváth R., Kiss L., Robotka I., Oláh A., Dr. Jeremiás A., Pintér A.

Színészválogatott: Szóke Pál, Zana József, Laklók Aladár, Dreszler Károly, Cs. Németh Lajos, Komlós András, Makrai Pál, Rudolf Péter, Lippai László, Cseke Péter, Várkonyi András. Csere: Zana Zoltán, Egressy Béni, Assóth Béla.

A mérkőzést Harkai Kálmán vezette.

A 2x40 perces játékidő alatt alakult ki a végeredmény a 6 : 6. Góllövők: újságírók riporterek: Rádl Z., Ladóczki I. 2, Szóke S., Mészáros T., Dr. Perényi R. Színészválogatott: Makrai Pál, Rudolf Péter, Zana József 11-esből, Lippai László 2, Cseke Péter.

S most valamit a mérkőzésről. Mindkét csapat hosszasan melegített majd Harkai sípjelére elkezdődött a mérkőzés. A halasi csapat a sokszoros válogatott Bundzsák Dezsővel megerősítve; higgadtan kezdett és az 5. percben Rádl Z. egyéni akcióból lött góljával megszerezte a vezetést. Ez megnyugtatta a halasi csapatot mert ezután szinte futószalagon jöttek a szebbnél szebb akciók és a gólok. A féltidő végén az állás már 4:1 volt. A szünetben üdítő műsor következett, melyet igazán sajnálhatnak azok, akik nem jöttek el erre a találkozóra.

A szünetben végrehajtott sorozatos cserék a színészválogatottak sikerültek jobban mert a mérkőzés végére hátrányát sikerült ledolgoznia és így alakult ki a 6:6-os végeredmény.

Nem hivatalos vélemények szerint egyesek a mérkőzés végeredményét bundagyánusnak találják, de erről természetesen szó sem lehetett.

A végig sportszerű találkozó igazi hírvérese volt a mai magyar labdarúgásnak. A játékosok 5 perc játék után produkáltak csuromvizet, elemi labdakezelési hibákat, imitált sérüléseket és a nap folyamán el nem múló légszomjat. Ezzel együtt volt szív, küzdelem és akarat.

Ladóczki István

Azért ne halgassuk el azt az igazságot sem, hogy e jeles eseményre mindössze 200 ember volt kíváncsi.

(A szerk.)

Mennyire lengyel a lengyel piac

Mi lenne velünk lengyel piac nélkül? Hová tennénk sorvadó forintjainkat? Milyen olcsósággal szépítenénk, hétköznapi ruhatárunkat: kis KGST – hallom, és szomorúan bólogatok rá. Ennyit ér, kicsiben és nagyban is. Nem vagyok egy piaclátogató, főleg nem lengyelpiaclátogató. Az olcsó ár iránti alantas szándékom vezérelt arra, hogy turistagépfőzőt keressek. Irány az alkalmi árusok színes forgataga, Park Aruháznál balra, Kisborsnyák tér, kettes szektor. Többször kutatás után ráakadok. Mosolygós, jó negyvenes hölgy kínálja a portékát.

– Csokolom lengyel néni. Mennyibe kerül ez a masina? (Látom nem érti, csak a fejét rázza.)

– Szkolok forint? Vifill, mennyi?

Látom rajta, megleszi széles nyelvtudásom. Zsebembe nyúl, papírt és ceruzát vesz elő, majd felírja rá: 1300 Ft.

– Jaj ne tessék már viccelni. Nagyon drága áru ez! Mno-gó, bokud! – villog tovább megejtő nyelvtudással – nálunk ez sokkal olcsóbb (közben előveszem jólétre előkészített ötszázforintosomat) – nyicsevő több – csak ennyi pénzem van!

– Nyet, nyet harasó – válaszolja és bólogat hozzá. Hirte-len felvillan bennem, talán nem is lengyel, hanem bolgár.

– A néni bolgárszki?

– Nyet, nyet, nyet bolgárszki...

– Jaj ne haragudjon kedves, maga orosz?

Ezzel úgylátszik megsértettem, mert indulatosan fakad ki: – Ugyan már...

Meglep az izes magyar tiltakozás. Félénken, de azért felteszem a kérdést:

– Talán magyar?

– Na és ha az volnék? Mi miért nem árulhatunk itt?

– Tényleg, miért nem?

– A múltkor elküldte a hatóság a magyarokat...

– Honnan van áruja?

– Miért, ha itt árulok a lengyelek között, mit gondol honnan lenne. Járak ki Lengyelországba és onnan hozom őket. Szerintem olyan mindegy, kitalál veszik meg, csak olcsóbb legyen. Nehogy azt gondolja, hogy én vagyok itt egyedül, nézze, azok ott mind magyarok.

– Ez az állandó helye?

– Á, dehogya. A barátnőmmel járjuk a városokat. Valamiből élni kell.

– És ebből meg lehet élni.

– Igen, egész jól.

– Ne mondja. Hogy csinálja?

– Itthon megveszem a márkát feketén, aztán kiviszem, eladom és bevásárlók belőle.

– Igen ez jó ötletnek látszik. Mennyi most az árfolyam?

– Hát legutóbb 100 márkáért adtak háromszázezer zlotyit. Az kint egy munkás fél éves fizetése. Abból már csak be lehet vásárolni nem gondolja?

– És mi a legkeresettebb cikk most?

– Hallja-e! Túl sokat kérdez... Maga nem valami hatóság?

– A csodát. Úgy nézek én ki?

– Fene tudja ki minek álcázza mostanában magát. A legkeresettebb cikk? Hogy is mondjam – (elmosolyodik) ...hát nem a turista gázpalack, az biztos...

Epilógus:
Már évek óta rejtegetek otthon ötszáz zlotyit. Elővakartam az egérrágtá bankót és elindultam vele a lengyel piacra szerencsét próbálni. Kiválasztottam egy közepes méretű alsógatyát majd felmutattam vásárlásom vélt értékét, az elég jó állapotnak örvendő ötszáz zlotyist. A szőke férfi hosszasan nézte, forgatta ujjai között, majd rám sandított és föltette tiszta magyarsággal a nem várt kérdést:
– És most mi lesz? Be kell mennem a rendőrségre? Aztán jól neveltünk az egészen. A melléte álló igazi lengyel árus felkínált érte egy alig használt műanyagpoharat...
P. L.

Az MDF levele

Tisztelt Képviselő! A Magyar Demokrata Fórum Kiskunhalasi Szervezete nem ért egyet az Országgyűlés legutóbbi ülésén, június hó 2. napján elhangzott felszólalásával.

Kiskunhalason a vízlepcső építésével kapcsolatban a népszavazás elrendelése ügyében szervezett aláírásgyűjtés nem volt, erről tudomásunk nincsen.

A vezeték gáz minősége miatt, annak ellenőrizhetőségének biztosítása érdekében viszont magánszemélyek aláírásokat gyűjtöttek, többek között a Rendelintézet folyosóján is. (Ezt igazolni tudjuk.)

Erre az aláírásgyűjtésre tehát felszólalásában ellenőrzés nélkül, szóbeszédre alapozva hivatkozott. Ez sérelmes a város lakóira, a népszavazást követően kb. 200000 aláíró személyre és az Országgyűlés tekintélyére.

Megjegyezzük továbbá, hogy bármilyen ügyben írják ki a jövőben a népszavazást, az azon való részvétel nem lesz kötelező, az mindenki számára önként vállalt „teher” lesz.

Kérjük, hogy az Országgyűlés következő ülésén a téves nyilatkozatát szíveskedjék visszavonni.

Mosonmagyaróvári megemlékezés

Az 1956 október 26-i mosonmagyaróvári sortűz 105 halottjának emlékére a város temetőjében kopjafát helyeztek el. Június 16-án, a „megbékélés és megbocsátás napján” a kopjafánál az áldozatok emlékére koszorúzást rendeztek a mosonmagyaróvári politikai és társadalmi szervek. Kiskunhalasról az MSZMP reformköre részéről Zsilinszki György és Szemerédi István helyezték el a koszorút.

Az SZDSZ levélváltása a rendőrkapitánnyal

Tisztelt Rendőrkapitány Úr!

Értesülésünk szerint a vezetése alatt álló intézmény állományát fokozott készült-ségi állapotba helyezték 1989. június 14-től 1989. június 17. 8.00-ig.

Kérjük, hogy közölje velünk: szakmai? – politikai? – pszichológiai? okok miatt hozta-e ezen rendelkezését?

Válaszát őszinte érdeklődéssel várjuk.

Kiskunhalas, 1989. június 15.

dr. Pap László
SZDSZ Kiskunhalasi csoportja

Szerkesztőségünk arra kérte dr. Szalai Imre rendőrkapitányt, hogy az SZDSZ kérdéseire adott választát juttassa el hozzánk, mivel csak az együttes közlésnek van értelme. A kapott tájékoztatást szövegszerűen közöljük.

(A szerk.)

SZDSZ Kiskunhalasi csoportja!
Kiskunhalas,
Dimitrov tér 7.

Az 1989. június 16-án dr. Pap László aláírásával érkezett levelükre tájékoztatom Önöket, hogy értesülésük álláspontom szerint nem helytálló, mivel a közölt időintervallumban, a Rendőrkapitányság állománya részére fokozott készült-séget nem rendeltem el.

Egy ilyen intézkedésnek semmiféle oka nem volt, a rendőri állomány a folyamatos, napi munkáját végezte.

Kérem a fentiek szíves tudomásulvételét.

Kiskunhalas, 1989. június 19.

dr. Szalai Imre
rendőr alezredes
kapitányságvezető

A Nemzeti Bajnokság harmadik vonalában a halasi labdarúgók

Régóta dédelgetett álma a város labdarúgást szerető közönségének, hogy a Kiskunhalasi Atlétikai Club megyei első osztályú bajnokságában szereplő csapata feljusson az NB III-ba.

A sikeres csapat edzőjétől, **Mészáros Tibortól** kértem értékelést a játékosok teljesítményéről.

Az **Agócs Lajos, Fuksz József, Sz. Kovács Tibor, Baji József és Dózsa Zsolt** alkotja kerethez az őszi idény előtt nem sokkal került a csatársorba **Gáspár Imre**, a középpályás **Németh Zoltán**, valamint a teljes védelem: **Kerpits Ferenc, Iván Flórián, Mohovics Mihály, Tamási József és Tóth László**. Elégedett vagyok játékuikkal. Csatáraink (Agócs 18, Baji 15, Gáspár 11 góllal) a góllövőlista élcsoportjában végeztek.

Nagy biztosságot jelentett, hogy a fiatalok közül **Huszka Károly, Csincskák Gábor és Hermann László**, szükség esetén a felnőtt csapatban is teljes értékű játékot nyújtottak. (Egyébként az ifjúsági csapat is dobogós, harmadikok lettek).

– **Mi az, amiben ennek a csapatnak fejlődnie kell, illetve elég erős-e ahhoz, hogy az NB**

III-ban megkapaszkodhasson?

– Nagyobb gyorsaságra kell törekednünk, ami összeforrottabb csapatot eredményez. A csatároknak a kapu előtt határozottabbnak kell lenniük, pontosabban kell befejezni az akciókat. A védelemnek nem kell sokat változnia, majdnem komplett. Nem megragadni akarunk az NB III-ban. Középcsapatként kell szerepeelnünk. Egyértelmű, hogy erősítésre, az esetleges lemorzsolódás pótlására gondolni kell.

– **Beszéltünk a játékosállományról, az anyagi háttér biztosítottak látszik-e?**

– A jövőre nézve megvan minden remény arra, hogy az anyagiak a magasabb osztálynak megfelelően is rendelkezésünkre állnak. A feltételek megteremtésében eddig is sokat segített **Somogyi Antal**, tanácselnökhelyettes, a sportegyesület elnöke, **Huri Béla**, szakosztályi elnök és a Baráti Kör képviselője **dr. Perényi Rezső**, szakágvezető.

– **A megyei első osztályú labdarúgó bajnokság egy-egy fordulójára nyolc mérkőzésen általában 1500-2000 között mozogott a nézők száma. A halasi meccseken száz-kétszázan fordulnak elő. Mi a véle-**

ménye, mi lehet az oka annak, hogy ilyen kevesen jönnek ki a pályára?

– Meggyőződésem, hogy a halasi közönség szereti a focit, de igényes. Ott vannak, ha lelkesen játszik a csapat, ha a hazai mérkőzéseket nagy biztossággal megnyeri. Saját játékosai múltamból tudom, hogy amikor az 1970-es évek elején az NB II-ben szerepeltünk, három győzelem után szemlato-mást nőtt a nézők száma, a csapat emelkedő teljesítményével párhuzamosan.

A játékosoknak sem mindegy, hogy üres vagy telt lelátó előtt játszik. Sokat jelentenek a csapatnak egy aktív szurkoló gárda, aki biztatja őket.

A tizenegyedik éve edző **Mészáros Tibor** nem elbizakodott, realisan itéli meg helyzetüket. A nagy öröm mellett csak azt fájjalja, hogy fiaira alig marad szabadideje, hisz munkahelyén, a Vörös Október Tsz-ben is nagyon elfoglalt. Csapatával megérdemelten töltöttek egy hetet, a több éves sportkapcsolat révén az NDK-beli Quedlinburgban.

Természetesen ott sem marad ki a játék, felkészülten akarnak nekivágni a harmadik vonalbeli küzdelmeknek.

Vass Katalin

Kinyitott a sóstói strand

Június 10-én – immár harmadszor – megnyitotta kapuit a közkedvelté vált sóstói strand.

Mint **Pajor Kálmán**, a Sóstó Fürdő Idegenforgalmi Kft. ügyvezető igazgatója elmondta, ezen a nyáron – a korábbi évekhez képest – kedvezőbb kikapcsolódási lehetőségeket nyújtanak vendégeiknek. A biztonságosabb fürdőzés érdekében növelték a mélyvíz szélét jelző bóják számát, új mentőcsónakot vásároltak és pódiumot építettek a mentőőrök számára. Rövidesen beköttek a régóta várt telefont is. A büféket szerződéses üzemeltetésbe adták, amittől a vendéglátás színvonalának javulását várják. A belépőjegyek árát ebben a szezonban nem emelik. Hála a természetnek, a tavaszi esőzéseknek, a tóban van elegendő víz. A minőséggel sem lehet gond, hisz máskülönben a KÓJÁL nem is

engedélyezte volna fürdő megnyitását.

Pajor Kálmán elmondta még, hogy megalapozatlanul tartja a horgászoknak azon állítását, miszerint az időszakosan bekövetkező halpusztulás összefüggésbe hozható a strandolók számával. Példaképp említette: az idei

(kora tavaszi) elhullás (ami közel azonos nagyságú volt a két évvel ezelőttivel), viszonylag magas vízszintnél következett be. Olyan időszakban, amikor még egyetlen fürdőző sem tartózkodott a strand területén.

Kovács Pál

Fotó: Lévy Kálmán

SAROKBA SZORÍTVA

Kerékpárra rendőrök!

Olvasom, hogy Bács-Kiskun rendőreinek megyei anketáján közlendünk őrrei elégedetlenségüket fejezték ki többek közt amiatt, hogy kevés üzemanyagot kapnak, s emiatt kevésbé mozgékonyak. Ez a tény a bűnözők számára rendkívül előnyös, még idejében el tudnak menekülni a felelősségrevonás elől. Ez így nem mehet tovább! – Kívánja a közvélemény, hiszen biztonságunk mindennél többet ér. Viszont egy másik megoldás is eszembe jutott...

A közelmúltban Párizsban jártam, ahol számtalan kerékpáros rendőrt láttam. A francia rendőrök elegáns fekete egyenruhájában, „spéci” kerékpárjukon cikáznak a világvárosi forgatagban. Gumibotjukat a kormányra akasztják, övükben URH-rádió, hogy egymással érintkezni tudjanak, pedig tudvalévő mindenki által, hogy a

franciák a közlekedés motorizálása terén kicsit előbbre tartanak tőlünk.

Azt hiszem ezt a módszert nálunk is fel kellene élesíteni, mert én rendőrt az utóbbi időben legfeljebb csak munkába- vagy munkából hazafelé tartva láttam kerékpározni. Pedig a kerékpár nagyon előnyös közlekedési eszköz. Hangtalan, szemben rendőreink lepusztult állapotú LADA-ival szemben. Továbbá előnye még az is, hogy minden gyanús zajt és zörejt észre lehet róla venni, szemben az URH-s kocsik hangos és zárt kocsiszekrényével.

Igaz komoly hátrányt jelent, hogy esőben, hóban járni kerékpárral nem kellemes, meg aztán aludni sem lehet benne, mint azt nem egy esetben sőtét és eldugott utcában álló URH-s kocsiban ülőknél tapasztalhattuk.

– **kocsis** –

Kulturális ajánlat

(július 7-ig)

FÁKLYA FILMSZÍNHÁZ

Június 23-án fél 7 és fél 9 órákor: Törvénytörő héjak (amerikai), este fél 11 órákor: Machbet (angol).

24-én délelőtt 10 órákor: Kalózok (francia-tunéziai), fél 5 órákor: A coca cola kölyök (ausztrál), fél 7 és fél 9 órákor: Törvénytörő héjak (amerikai), este fél 11 órákor: Machbet (angol).

25-én délelőtt 10 órákor: Kalózok (francia-tunéziai), fél 5 órákor: A coca cola kölyök (ausztrál), fél 7 és fél 9 órákor: Zsoldoskatona (olasz).

28-30-án fél 7 és fél 9 órákor: K. II. (magyar).

Július 1-2-án délelőtt 10 órákor: Szárnyas fejedelmek (amerikai), fél 5 órákor: A két lovag kalandjai (lengyel rajzfilm), fél 7 és fél 9 órákor: Moonwalker (amerikai).

3-5-én fél 7 és fél 9 órákor: Moonwalker (amerikai).

6-9-én fél 7 és fél 9 órákor: Az ember vadász (amerikai).

GÓZON ISTVÁN

MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Június 24-én 20 órákor: Zenélő udvar. Maszkaradász együttes. Görög zenei est és táncjáté.

28-án 16 órától: Kézműves foglalkozás a Kuruc vitézek téri játszóterén.

29-én 20.30 órákor: Múzeumkert esték. Pesti Broadway. Szereplők: Ihos József, Straub Dezső, Mihály Mariann, Újvári Kinga artista, Szabó György break, Kiss László illuzionista, Emese erotikus tánc, görök. Zene: Ligeti Éva és Huszár József.

VÁROSI KÖNYVTÁR

Június 27 és 29-én, július 4-én és 6-án 15 órákor: Videóvetítés a gyermekesközösség számára.

Könyvkölcsönzés hétköznapokon 9-19 óráig, szombaton 8-15 óráig történik a felnőtt és gyermekrészei egyaránt.

ÁLTALÁNOS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Az ÁMK vezetése úgy döntött, hogy a továbbiakban nem kívánja lapunkban kulturális ajánlatokat közzé tenni. Döntésük indokait nem ismerjük. Bár szerkesztőségünk a városi tanács kérésére vállalta, hogy a művelődési intézmények programjait lapunkban ismerteti, az ÁMK együttműködésének hiányában sajnos nem tudunk ígéretneknek eleget tenni. (A szerk.)

THORMA JÁNOS MŰZEUM

Halas a Kiskun mezőváros. Válogatás a múzeum kerámia gyűjteményéből. Ud-

vari kiállítási szín. Thorma képcsarnok. Megtekinthető mindennap 10-17 óráig.

GYŰJTEMÉNYEK HÁZA

(Bokányi Dezső utca)
Váci György könyvkötőmester és Csorba Tibor festőművész állandó kiállítása. Nyitva 10-17 óráig.

CSIPKE MŰZEUM (Kossuth u. 37/a. Nyitva naponta 9-16 óráig.

VADÁSZATI TRÓFEÁK GYŰJTEMÉNYE

(II. Rákóczi Ferenc Mezőgazdasági Szakközépiskola, Kossuth u. 39.)
Földes László ritkaságokat felvonultató, több több földrésztől való vadászati trófeái. Nyitva: előzetes megbeszélés alapján, igény szerint. Tel.: 22-433.

SÁFRIK-FÉLE SZÉLMALOM

(Kölcsény utca)
Ipartörténelmi ritkaságok a még működőképes szélmalomban. Nyitva előzetes megbeszélés alapján, igény szerint. Telefon: 22-622.

TRAKTORMŰZEUM ÉS MEZŐGAZDASÁGI ESZKÖZGYŰJTEMÉNY

(Középső Ipartelep 18.)
Megtekinthető előzetes megbeszélés alapján, igény szerint. Tel.: 22-344.

APRÓHIRDETÉS

Reklámfeliratok tervezése, gyártása és helyszíni szerelése. Fitus Attila, Kecel Rákóczi út 44. Telefon: 78/21-882.

Keresse! Vásárolja a KUNÉP Vállalkozási Kötvényt. 20,5 %-os kamat, 3 éves lejárat! Plusz: balatoni vállalkozási lehetőséggel 10000 és 50000 Ft-os címletekben. Megvásárolható: a kiskunhalasi Építőipari Vállalat pénztárában (Kiskunhalas, Kossuth u. 25.), Kiskunfélegyháza, Izsáki út 26.) A Budapest Bank RT fiókjánál és az OKHB RT kiskunhalasi fiókjánál. Régi kötvényesainkra újból számítunk.

Eladó Kiskunhalason Kuruc Vitézek tere 18. IV. emeleten két-azobas lakás. Érdeklődni: Korvin u. 56. Keresztúriknál.

Félfész családi ház eladó, Nyírfa u. 20. (Kertváros). Érdeklődni: Kossuth u. 9. I. emelet 6.

Városközpontban építési tervek eladó. Érdeklődni: Kazai József u. 12.

Parkettázást, csiszolást, műanyag- és szőnyegpadló ragasztását vállalom. Fáber Elek, Tulipán u. 15. Kertváros.

Lakóház nagy kerttel sürgősen eladó. Kiskunhalas, Hamán Kató u. 28.

Az MDF kiskunhalasi szervezete

1989. június 26-án (hétfőn) 19 órákor

„Mosonmagyaróvár 1956 tanulságai”

címmel nyílt fórumot tart a városi moziban.

Meghívottak: a mosonmagyaróvári szemtanúk, Dudás István ny. HÖR ezredes, Győri Béla, a Vasárnapi Újság c. műsor szerkesztője, a halasi fegyveres testületek és minden békeszerető állampolgár.

Az Építőipari Tudományos Egyesület Kiskunhalasi csoportja

a Hazafias Népront aulájában (Kiskunhalas, Kossuth u. 29.)

1989. június 29-30-án

KISKUNHALAS ÉPÍTÉSZETI ARCULATÁNAK ALAKULÁSA

címmel kiállítást rendez.

A kiállítást megnyitja és bevezető előadást tart

NAGY ÁGNES,

a Várostervező Intézet Műteremvezetője

június 29-én 17 órákor.

A kiállítás 17-19 óráig tekinthető meg. Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

ÉTE Vezetősége

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfielődőző Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október Tsz, a Kiskunhalasi Vörös Szikra Tsz, a KUNÉP Kiskunhalasi Építőipari Vállalat, a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára és a Kiskunhalasi Városi Tanács lapja

Szerkesztő a szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos

Felelős szerkesztő: Hámosi Zoltán

A szerkesztőség címe: 6400 Kiskunhalas, Kőztársaság u. 17. – Telefon: 22-144

Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfielődőző Vállalat

Felelős kiadó: Forgács Péter igazgató

Készült a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára nyomda üzemében

Felelős vezető: Dr. Novok-Rostás László igazgató

ISSN 0239-0671